

ANATOMIA DE LA MÚSICA DE JAZZ

Capítol III - Definicions

Serien quasi interminables la quantitat de definicions que podríem aplicar sobre el sempre tant polèmic tema del què preten demostrar on es troba la mesura exacta de la determinació "jazz". Si bé hem dit que el jazz podria ser la música de la confusió, perquè? per quin o quins motius? On comença el jazz i on acaba? Perquè hom coneix que és jazz el que s'interpreta? Si és així, la música de la confusió, serà únicament pels que no la coneixen, en tot cas.

Les divagacions serien també interminables.

Eus ací doncs, algunes frases sobre la música de jazz:

El jazz és el llegat d'una raça discriminada del que ja no podem desfer-nos.

El jazz és el llenguatge d'una raça mitjançant la música, i la protesta d'aquesta utilitzant els instruments musicals d'una altra raça.

El jazz és un crit de llibertat absoluta dins un ordre establert.

Les inflexions vocals dels negres transmeses mitjançant els instruments musicals dels blancs, heus ací el jazz.

El jazz és un llenguatge musical comprès pels qui saben escoltar-lo, i parlat pels qui saben interpretar-lo.

El jazz és un ésser humà que neix en el moment que es comença a interpretar, es fa adulte durant l'interpretació i mor del paroxisme final.

El jazz és un petit dimoni que es fica enmig de les notes del pentagrama, les estova amb la seva escalfor i les trasllada de lloc rítmicament.

La música de jazz és quelcom que no es veu, que no es pot tocar ni agafar, ni aturar, ni tant sols escoltat. Penetra dins d'un mateix i el fa vibrar.

El jazz és una dona sinuosa, plena de curvatures armòniques que es belluguen a un ritme persistent per arribar a un orgasme llarg i joíós.

El jazz és un arbre que dóna fruits saborosos i diferents cada vegada que hom es menja.

El jazz és un idioma que només uns quants predisposats tenen el privilegi de poder-lo parlar, i uns quants d'altres de saber-lo escoltar.

El jazz és la improvisació musical d'una melodia establerta i interpretada d'una manera establerta.

El jazz és un insecte verinós que quan T'ha picat, ja no pots mai més desfer-te'n.

Tot el que construeix l'home és per a copiar-se ell mateix. La música de jazz és la construcció de l'home.

El jazz es produeix com una metamorfosi que ocasiona una sèrie d'ingredients d'heretatge racista sense els quals no fóra pas possible.

El jazz es produeix quan, a més a més dels ingre-

dients necessaris, ritme, improvisació sobre un tema establert, inflexió de les notes musicals, harmonia de llenguatge, etc, hi ha també l'atmosfera que es respira: jazz.

La diferència entre la música de jazz i la que no ho és, consisteix en que el jazz és tou, i "l'altra" música és rígida.

Per a sapiguer que el què s'escolta o el què s'interpreta és jazz, no és pas necessari que t'ho diguin. Se sent a dins d'un mateix, sense necessitat de dir cap mot.

El jazz és un arbre que té les arrels a l'Àfrica, neix a Amèrica i és fa gran voltant el Món.

No es pot dir que hom tocarà música de jazz, quan hom li sembla que està a punt, com hom no pot dir que pintarà una tela quan s'està a punt de pintar-la; tot això es veurà un cop es realitzi.

El jazz és una música massa viva per a que visqui, i fatalment, es mor ja en el transcurs de la seva interpretació.

El jazz és la música de la metamorfosi dels últims cinquanta anys del segle dinou, que es produeix durant els primers cinquanta anys del segle vintè i es mor durant els cinquanta anys següents.

Poseu el ritme de la raça negra, barregeu-lo amb les discriminacions despiatades de la raça blanca contra aquesta, poseu-hi els cants de treball i d'angoixa dels negres, les evasions dels cants espirituals, feu, després, penetrar tot això a les sales de corrupció del sud dels Estats Units, doneu instruments als negres per que els facin sonar a la seva manera, doneu una "llibertat" discriminada a aquests, i que cantin les angioixes pels carrers i pobles: "els blues"; poseu-hi ritme: "el ragtime", organitzeu bandes de música per a acompanyar els enterraments, i per les festes de Carnaval de la Nova Orleans. Tot, ben barrejat, dins una cocktailera: el combinat es dirà "JAZZ".

Hi ha un perquè en tot això ?

Jordi Vall Escriu